

Sommerfuglefangst i Roden Skov.

En Henstilling.

Af
Skovrider Jacob Holm.

Roden Skov har gennem Aarene faaet Ry som entomologisk Lokalitet — efterhaanden et lidt generende Ry.

Jeg har hidtil krævet, at Samlere henvendte sig her og fik en Tilladelse, og har Indtryk af, at dette stort set er blevet efterlevet, og at de faa der ikke gjorde dette, har færdedes i Skoven med en yderst daarlig Samvitighed.

Der klæber imidlertid den Ulempe ved denne Fremgangsmaade, at man næsten er pisket til at give alle, der møder op, den forønskede Tilladelse, idet man vanskeligt faar sig selv til at nægte et Selskab, der sveddryppende kommer cyklende langvejs fra, Adgang til Skoven.

Jeg har været oppe paa paa en enkelt Dag at maatte modtage 8 forskellige Personer eller Selskaber af Entomologer, der søgte en saadan Tilladelse. Det er hverken morsomt for dem eller mig. Enhver vil endvidere med lidt Omtanke kunne forstaa, at det er trist i de 8-10 Dage *Apatura iris* eller *Limenitis populi* flyver at se sin ellers fredelige Skov forandret til en ren Dyrehavsbakke med viftende Ketschere og aldrig mere en smuk Sommerdag at kunne glæde sig over disse pragtfulde Dyrs frie og uhindrede Færd.

Det kan formentlig ikke undre nogen, at man i saadanne Øjeblikke har taget Tanken om en Fredning op til Prøvelse under Hensyn til Risikoen for Dyrenes to-

tale Udryddelse. Jeg er imidlertid af mange Grunde en Modstander af den Slags Fredninger og har ogsaa ladet mig berolige af de Kloge, som anser en Udryddelse for ganske usandsynlig begrundet paa disse Dyrs Forplantningsforhold.

De stærkt forbedrede Trafikmuligheder lader imidlertid formode, at Tilstrømningen i den nærmeste Fremtid vil tage til, og det er med bange Anelser, at jeg konstaterer dette.

Jeg maa derfor fremtidig kræve, at Entomologer, der søger Adgang til Skoven, skriftligt fremsætter Anmodning herom og for at afgrænse Omraadet, bemærker jeg, at en saadan Tilladelse kun vil blive givet til Folk jeg kender, eller som er i Stand til ved Referencer at dokumentere en ganske særlig Adkomst.

Naar jeg ser mig nødsaget til en saa rigoristisk, og nogle vil maaske mene brutal Fremgangsmaade, er det motiveret dels i de Tanker, som jeg omstaaende har givet Udtryk for, og dels i den fra mange entomologiske Hold ikke anerkendte Grundbetragtning, at et Findested moralsk tilhører den, der først har fundet det.

Jeg kan f. Eks. ikke se at det, at *Heteropterus morphheus* bliver fundet i Roden, eo ipso, skulde berettigg enhver, der med mer eller mindre Ret kalder sig Entomolog, til at søge dette Dyr her.

Idet jeg takker Tidsskriftet for dets Velvilje, at give mig Plads for disse Betragtninger, udtaler jeg Haabet om, at de flest mulige vil forstaa og respektere mine Bevæggrunde, saaledes at jeg ogsaa i Fremtiden maa føle mig i en behagelig god Kontakt med danske Entomologer, hvem jeg er megen Tak skyldig for at have aabnet mine Øjne for en vigtig Side af Skovens stærkt facetterende Fauna.

„Sid din Ven nær, men sid ikke Benet af ham“.

Roden, d. 20. Aug. 1945.
